

De col·laboració

Un assaig, a Catalunya, d'Assistència Psiquiàtrica a portes obertes

pel

Dr. T. BUSQUET TEIXIDOR

A Catalunya, i especialment a Barcelona, és cada dia més crescut el nombre de malalts psíquics, que requereixen ésser tractats dintre d'establiments especialitzats.

Ço que és un fenomen social corrent dintre de tots els pobles d'un major grau de civilització, constitueix, també arreu, un problema de difícil solució, ja que el resoldre'l degudament, representa establir una complexitat de serveis que han d'ésser prèviament estudiats aciençadament, si es vol que la seva estructuració i funcionament resultin realment adequats a les respectives necessitats.

La Diputació de Barcelona, l'any 1910, sostenia al seu càrrec 924 malalts psíquics; en 1913, en sostenia 1.045; en 1920, en sostenia 1.124; en 1925, eren, ja, 1.509; en 1930, arribaven a 1.825; i en 1932, assoleixen ja, la xifra de 1.862.

Aquest augment progressiu dels malalts no ha pas vingut acompanyat d'un augment proporcional de places disponibles dintre dels serveis psiquiàtrics, sinó que, cada any, s'han manifestat aquests amb un dèficit, també, proporcionalment progressiu.

La necessitat apremiant d'atendre, de recollir, els referits malalts psíquics i la manca de places disponibles en els serveis psiquiàtrics, és una qüestió que, des de ja fa uns quants anys, ve neguint-jant els dirigents de les nostres Corporacions públiques, tota vegada que, per a resoldre dita qüestió, conforme ja hem indicat, no es poden pas improvisar fàcilment els mitjans i, a més, aquests mitjans requereixen per part de les Corporacions despeses econòmiques molt considerables.

Enfront d'aquest neguitós problema, la Diputació de Barcelona ha vingut esforçant-se per a portar a la pràctica el seu modern pla d'organització de serveis psiquiàtrics, de conformitat amb les bases aprovades en la primera Assemblea de la Mancomunitat de Catalunya. Aquest pla d'organització, una vegada implantat, solucionarà degudament l'actual conflicte, no sols per Barcelona, sinó que, també, per Catalunya entera. Dintre d'aquest pla hi figura, com organisme de més relleu, la Clínica Mental, avui ja molt avançada en la seva construcció, i que estaria ja acabada de no haver-se constatat les penúries econòmiques d'aquest darrer quinquenni. I, mentre no s'arriba a aquest termini desitjat, han estat cercades, per diferents indrets, solucions interines que, de moment, poguessin remeiar les esmentades deficiències, essent una d'elles la utilització de l'antiga Masia Torribera, enclavada precisament dintre dels terrenys de la Clínica Mental. (Vegi's fig. 1).

Així, en sessió de 9 de juliol del 1930, la Diputació de Barcelona acordà utilitzar dita Masia per a servei provisional psiquiàtric, sota les següents normes bàsiques:

a) El Servei estarà integrat per 100 malalts escollits escrupulosament entre els existents al Manicomi de Sant Boi del Llobregat.

b) Previ trasllat dels esmentats malalts, s'obtindrà per a cadascun la corresponent sortida temporal, a l'objecte que tinguin reingrés en l'esmentat Manicomi en cas de recaiguda o d'impossibilitat d'adaptació en el nou servei.

c) El servei s'estableix sota el règim de llibertat